

පන්තිදායී පින්සලෙයි දෙන්නා වානේට නැත්තා ගමනක් යන්න. ලිපිනයට පාර නොයාගෙන යන්නයි වෙලා තියෙන්නේ.

වනදිකාවලට පින්සලේද වෙත් පන්තිදට ඒක එතරම් දෙයක් වුණේ නෑ. පී.පී.එස්. එකට දාගන්නා ලිපිනය. ඒත් පින්සලට තිබුණා විසඳාගන්න පුරුණයක්.

“පී.පී.එස්. එකක් අපට පෙන්වන්නේ හරිම පාරද ?” පින්සල දාගන්නා ලිපිනය තමුන්ගේ ජංගම දුරකතනයට. පත් වානනය පදවන්න පටන් ගන්නා. පින් ඉස්සරහා ආයුගේ දැන් කාන්තා හඬවල් දෙකකින් එකම තැනට යන්න පාර කියනවා. එක්කෙනෙක් පී.පී.එස්. නෝනා. අනික් එක්කෙනා “ස්මාර්ට් ෆෝන්” නෝනා. කට හඬවල් දෙකෙන් වැඩි වෙනසක් නෑ.

උපදෙසකුත් අහන්න එපාය.

“මතභින්න දකුණට. නෑ පහුවුණා, දැන් වමට” කොහේද පමා වැඩියි. දෙන්නා එක්ක “යු ටරන්ස් අරගෙන දුන දොළොස් පාරක් විතර ආපහු හරවලා අන්තිමට දෙන්නා තවම ඉන්නේ තමන්ගේ හෙළර කිරිවුට. පින් ස්මාර්ට් ෆෝන් එක තිවා ගන්නා.

“දැන්වත් ගමන අළුතින් පිටත් වෙමු.” පින් කිව්වා.

“හොඳ වෙලාවට මේ “යු ටරන්ස්” කියලා ආපහු හැරවල්ලක් තියෙන්නේ. නැත්නං කොහේතෙ කෙළවර වෙයිද මේ ගමන. අඩු ගානේ අපිට වෙන වැරදි හදාගන්නවත් පුළුවන්නේ.

පත් හොඳ මාතෘකාවකට ආවා.

“කවුද හරි දේ කියන්නෙ කියන එකෙන පුරුණෙ. හරි මග පෙන්වීමක් වුණේ නැත්තං පී.පී.එස්. පැටලිලේක. කෙනෙකුට වරදින තැන් තියෙනවා. ඒකට තමයි “යු ටරන්ස්” “අන් ඩු” තියෙන්නෙ. කෙනෙකු අතින් වරදක් වුණාට සමාව දීමකුත් තියෙනවා. හරියට වානනයක් පා-රෙන් පිට පැන්නම කැලේ කඩාගෙන පල්ලේ ඉවුරුවලට යන්න නොදෙන ආරක්ෂක වැරටල් වානෙ ආයුගේ හරි පාරට යොමු කරවන්න කුමක් තියෙනවානේ.”

වෙනිත නම් අපි කරන දේවල් කාර්යක්ෂම වෙත් ඕන”

“පී.පී.එස්. එක කියන දේ හරියටම හරි කියලා ඒ පාරෙම ගියාට ඊට වඩා කෙටි, පහසු පාරවල් තියෙන්නත් පුළුවන්. කවුද දන්නෙ පරංගියා කෙටිවෙට එක්ක ගියා වානේ පී.පී.එස්. එකක් අපිට වගේ අරගෙන යනවාද කියලා ? මමම කාරන්ගේ ගමන පිටත් වෙන්න කලින් කොයිකටත් කියලා “මෙලේවේ” සිතියම බලන එක. අපේ ගමන කාර්යක්ෂමව යාගන්නොත් කාටත් හොඳයිනේ. හරවන “යු ටරන්ස්” ගණනක් අඩු වෙනවා. පී.පී.එස්. ගමන වුණත් ඒ වානේ තමයි.”

පත්ගේ කතාව අතරේ පින් අතේ තිබුණා පැනකින් මොනවද කොලයක කුරුටු ගානවා. ඊකු එළියට නවතාගෙන ඉන්න මමත් පින් කුරුටු ගානෙන මොනවද කියලා පත් බැලුවා. “යු ටරන්ස්” එකකට පාෂ් ඉකුණු කරලා තියෙන ලකුණයි. “අන් ඩු” එකකට කොම්පියුටර් තියෙන ලකුණයි පින් පටලාගෙන.

“යු ටරන්ස් එක කියලා කිරිවට අපි හරවන්නේ “එන් ටරන්ස්” එකක්නේ ? පින්සල තමන් අදාළ පටගන උඩ යට හරවලා බැරවා.”

එතනම පැටලිලේකේ නේ ? ඉස්සරහට යන වානෙත් ආපහු හරවන්න ඕන “එන්” අකුරේ හැඩෙට මියක් “යු” අකුරේ හැඩෙට නෙවෙයිනේ ? අතරතම “යු” අකුරේ හැඩෙට වානන හරවන්න බෑනේ ? අපි මෙක නම් කරමු “එන් ටරන්ස්” කියලා.

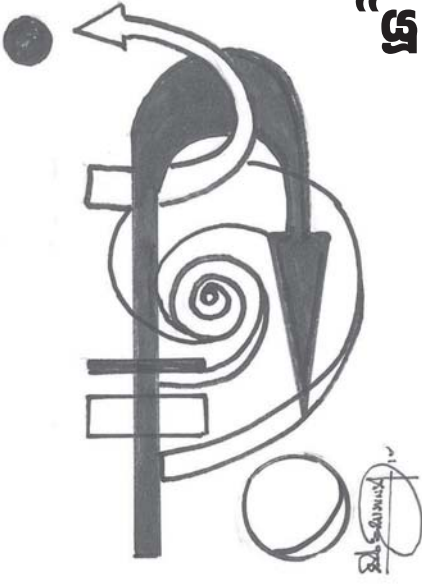
“පුළුවන්ගං හොඳා...” පත්ට හයිසෙන් නිහාටක් ගියා.

“අන් ඩු මුත් පුරුණයක් හැද්ද එතකොට ?”

“අපි ලියාගෙන හරි ටයිප් කරගෙන හරි යන අත බැරවම නම් ඒක හරි. ඒ වුණත් “අන් ඩු” කියන වචනෙන් “යු” ටරන්ස් කියන වචනේ වගේම පටන් ගන්නෙ ඉංග්‍රීසියේ “යු” අකුරෙන්. මට ජේන හැටියට මෙනෙ පුරුණ වෙලා තියෙන්නේ “යු” අකුරෙයි. පින් කැකිලේල් රජපුරුවන්ගේ තිත්දුටකට ආවා.

“පින් හරියට හස්ථදැනිත් වානේනේ” පත් ආයුගේ මග හයිසෙන් නිහා වුණා.

“යු ටරන්ස්” සහ “අන් ඩු”

වේගයෙන් යන්න තියෙන පහසුකම් අඩු කරන එක ගැන දැන් දැන් උපන්ද වෙනවා. වේගයෙන් යන වානන අල්ලන්න පොලීසියෙන් ඉන්න බව තමන් ඉස්සරහට එන වානනවලට ලයිට් ගලලා දුන්වන එක ලොකවේ වගේ ම මෙහෙත් සිද්ධ වෙනවා. එහෙම ලයිට් ගලන අය අල්ලන්නත් පොලීසියෙන් ඉන්නවල ලොකාවෙනම්. එතන අරමුණ වෙලා තියෙන්නෙ වැඩියෙන් දඩ මුදල් එකතු කර ගන්න එක වෙනිත පුළුවන්.

“මය ලයිට් ගැකිලේ ගැන මෙහේ වගකිවයුත්තෙකුට කිරිවට එය කිරිවෙ;

“ඉතින් හොඳයි නෙ. මොන විදියට හරි වානන වේගයෙන් පදවන එක අඩුකරන්නෙ අපට ඕන. ලයිට් ගැනවම අතින් අය වේගය අඩු කරගන්නවානම් ඒක හොඳයි. අයි දැන් මය වේග කැමරා තියෙන ප්‍රදේශවල අපි සංඥා පුරුරන් දාලනේ තියෙන්නේ. “මෙලේවේ” සිතියම වල, පී.පී.එස්. වල අයි වැරදුරන්ව දැනුවත් කරන්නෙත් එ අදහසින්”

“මොනවා වුණත් හැම දේකම සීමාවක් තියෙනවානේ. සමාව දේව් කියලා නිතාගෙන නිතා මතා වැරදි කරන්න දෙන්න බෑනේ ?

“ඒක ඇත්ත. ඕන ම දේකදී අපි අවංක වේන ඕන. වැරද්දක් වුණත් වැරද්දකින් කියන එක අවංකව කියන්න පුළුවන් වෙත් ඕන.”

“ජීවිතයේ මේ යන මගෙ අධිවේගයෙන් යන අයටනම් කරන්න දෙයක් නෑ. ඒක මේ වානේ රටවල්වල ප්‍රවාහනවය. කඩිසර බව හොඳයි. සිත කාලේ ඉස්සරවෙලා වැඩ කරන එක ඇත රන් වෙන්නත් හොඳයි. අනෙකසයකටත් හොඳයි. ඒත් මට නම් ගිනෙන්නෙ නෑ කඩිසරව ඇවිද්ද පළියටම කඩිසරව කතා කරපු පළියටම හැර දෙයක්ම ඉක්මනින් ඉස්ස වෙනවා කියලා. එහෙම

“තව මීටර් හයසියයකින් දකුණට හරවන්න” පී.පී.එස්. නෝනා කියනවා.

දෙන්නා කියන්නේ දෙකක්. පත් තමන්ට මුලින් ඇනුන උපදේසට ඉස්සරහට වානන පදවද්දී ස්මාර්ට් ෆෝන් නෝනා නොර කෝඩියක් හැකිව කැලගන්න ගන්නා. පත් කලබල වුණා පාර ඊළගට හැරවේව එයා කියපු නැතිත්. කොක දෙවෙනි පාර උපදේසය කලින් ලැබුණේ එයාගෙන් තියා. දැන් එතකොට පලවෙනියා ලෙක් දෙවන් හැකිව කෑ මොර දෙනවා. පත් හොඳවම පටලවාගන්නා. ඒ අතරේ පින්ගේ

පන්තිද දිග හුස්මක් පිටකරලා අළුතෙන් ගමන පටන් ගන්නා.

“මය වගේම තමයි කොම්පියුටරේ “අන් ඩු” කමානයි එකක්” පින්ට පවත් ඒ වගේ තමන්ට තිතර පිටිම වෙන දෙයක් මතක් වුණා.

“මේ ඉතින් “සේව්” කරන්නකං “අන් ඩු” හොඳයි”

“අපි පී.පී.එස්. කොට් පාරේ වටගලලා ඇත්ද. එක එක්කෙනා කියන කියන දේවල් කරන්න ගිහි ?”

20 වන පිටෙන්

කල ප්‍රතිනිර්මාණයක් ලෙසද කලාව හැදින්වේ. ස්වභාව ධර්මය අනුකරණයේදී එකී ඇති වර්ණය * රැදීමය * වලනය * කාලය * ශබ්ද * නැගිටම * වේණා ආදී මුලික සාධක ආදී මිනිසා ක්‍රමයෙන් තම දිවියට සර්කාරන් ආකාරය මානව ඉතිහාසයේ පුරාකර්ම විධි, ප්‍රභව නිර්මාණ කේරම හා විවිධ මෙවලම් වලින්ද ප්‍රකට වේ. ස්වභාව ධර්මයේ අස්සක් මුල්ලක් තැර මේ ස්වභාවික කාලාකාරය පැතිර පවතී. ඇල * පුළු * ගංගා * මුහුද * කෙත්වතු අපව අමන්දානන්දයට පත් කරන්නේ එහෙයිනි. එම ලස්සනෙන් උද්දාමයට පත් වූ තම පිටත අපේක්ෂාවන් ප්‍රතිනිර්මාණ කර ගනිමින් නිර්මිත කලාවන් (හැටුම * හැසුම * වායුම * රැකුම * සාහිත්‍යය * වික්‍ර * කටයම් ආදිය) බිහිකර ගන්නේ වින්දනයට පමණක් නොව ශිෂ්ටාචාරයේ පැවැත්ම සඳහාද බව පෙනී

යයි. දඩයම් යුගයේදී දඩයමට ගොස් ඉතිරිව ආපසු පැමිණි පිරිස දඩයම් අස්වැන්න පුළුස්සා ගන්නා ගිනිකෙළි අවස්ථාවේදී පිරිස රස කරවා ගිනිමැලය වට දඩයම් සිද්ධිය අනුකරණය කරමින් ගිනිය, ශෝකය දහවමින් නිරූපනය කිරීමෙන් නාට්‍ය කලාව ප්‍රමුඛ සියළු කලාවන් බිහිවූ බව ජීවිතේ ප්‍රභූ තම පර්යේෂණ ග්‍රන්ථයෙන් (හෝල්ඩන් බෝ) දක්වා ඇත. එය වැඩිහිටියන්ගේ සංස්කෘති උරුමයන් බාල පරම්පරාවට පවරා දීමක් ද වූ බව පෙනී යයි. එපමණක් නොව එය හාම විශේෂභයක්ද විය. මනුෂ්‍යයා යනු මනස උසස් අනෙක් සකුත් අතිහවා පව ඉන්ද්‍රියයන් ගෙන් සම්බන්ධ හැරීම් කරන කොට ගෙන මිනිසා තුල ඇතිවෙන ආතතියත් සමනය කර ගැනීමට නිර්මාණාත්මක ක්‍රියාකාරකම් යොදා ගැනීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස විවිධ කලාවන් බිහිවූ බව ප්‍රකට වේ. භාරතීය සෞන්දර්ය රාජ්‍යව සැකැස්සද මෙම ගර්භ මතයට සමාන වුවකි. මනුෂ්‍යයාගේ අංග සම්පූර්ණ පෞරුෂ වර්ධනය සඳහා සෞන්දර්ය කලාවන්ගේ

වර්තාකම ප්‍රකාශ වූයේ එමගිනි. හර්තාහර් නම් සකු පඬිවරයා කලාවෙන් තොරවූ මිනිසාට අදාශමාන වලිගයක් හා අන් දෙකක් ඇති බවට ශ්ලෝක ගත කර ඇත. කලාව මගින් ජනිත කරවන නිර්මාණකරණය * රස වින්දනය * විචාරය, පෞද්ගලික මනුෂ්‍යත්වයට පමණක් නොව පෞද මානව සමාජය සුවපත් කිරීමට කෙතරම් වැදගත් වේදැයි මෙයින් ප්‍රකට වේ. කලාවේ වර්තමාන සීමාවන් අයිමනය. ලලිත කලා * ලව්‍ය දාශය කලා * ප්‍රසාංගික කලා * සාහිත්‍ය කලා * විවිධ වානිජවාදී කලා, ආදී ලෙස විකාශනය වී ඇති නිර්මාණ අතර සම්භාව්‍ය කලා කෘති යනු බොහෝ විට වාණිජ පමණිථියෙන් තොරව පෞද රසික සම්භාවනාවට පත් විය හැකි අමුළ සදාචාරික කෘතියකි. විවිධ කලාවන් අතරින් මානවයාගේ ප්‍රකාශන ශක්තිය පිළිබිඹුවන ප්‍රධාන කලාව වන්නේ සාහිත්‍ය කලාවයි. මනුෂ්‍යයා ස්වභාව ධර්මයෙන් ලත් මනා භාගයක් ලෙස සැලකෙන්නේ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීම සඳහා වාත් විලාසයක් ලැබීමය. එකී අපූර්වත්වය වන්නේ එකිනෙකා අතර සන්නිවේදන ශක්තාව ගොඩ

නැගීම පමණක් නොව, මනුෂ්‍යත්වය ප්‍රකාශ කිරීම සඳහා විවිධ පරාසයන් කරා විකාශනය වී යාමයි. එය අපූර්වත්වයෙන් නිර්මාණය වූ කාරාන්දු කලාවෙන් ඇරඹේ * කවිය, ප්‍රබන්ධ කථා, නවකතා , කෙටිකතා, ගීතය ආදී පුළුල් ඉසව් සමූහයක් කරා ඇද වන විට විකාශනය වී ඇත. අප මෙහෙයක් සාකච්ඡා කල කලාව යන පුළුල් වින්දනය අපේ මනා කවි මගම මස්කරයක් තියදැසකරට නිර්මාණය කරන්නේ මෙසේය. මීනම දැඩි හඳුවනක් වුවද දැයදියෙන් ආරදු වී කඳුළු සලන මොහොතක් ඇත. ඒ මොහොතේදී ඒ හඳුවන අල්ලට ගෙන බලනු මතව මේ ලොව අන් කිසිදු දෙයක් ඒ තරමට සුන්දර නැත. (ප්‍රමුද්ධ) මීනම සකියේ සාහිත්‍ය කලාවේ කථාන්දර කලාව ගැන විමසා බලමු.